

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 7 P-176/2016-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, u ime Republike Hrvatske, po sucu toga suda Mariji Levanić-Škerbić, u pravnoj stvari tužiteljice VARAŽDINSKA ŽUPANIJA, Varaždin, Franjevački trg 7, OIB: 15877210917, koju zastupa protiv tuženika REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta (sada Ministarstvo znanosti i obrazovanja), OIB: 49508397045, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Varaždinu, Građansko-upravni odjel, radi isplate 14.402.941,43 kn, nakon zaključene glavne rasprave na ročištu 8. ožujka 2019., u nazočnosti punomoćnice tužitelja i zastupnice tuženika Mirjane Bogdanović Kamber, na ročištu za objavu i uručenje presude 15. travnja 2019.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku REPUBLICI HRVATSKOJ, Ministarstvu znanosti i obrazovanja, OIB: 49508397045 isplatiti tužiteljici VARAŽDINSKOJ ŽUPANIJI, Franjevački trg 7, Varaždin, OIB: 15877210917, iznos od 14.255.980,42 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom na pojedine iznose, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, sve do isplate, kako slijedi:

- na iznos od 116.156,95 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2016.
- na iznos od 94.061,96 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2016.
- na iznos od 32.302,12 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2016.
- na iznos od 62.843,81 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2016.
- na iznos od 22.331,09 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2016.
- na iznos od 33.061,42 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2016.
- na iznos od 21.830,55 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2016.
- na iznos od 13.656,20 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2016.
- na iznos od 116.258,64 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. ožujka 2016.
- na iznos od 371.742,39 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. ožujka 2016.
- na iznos od 93.442,12 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. ožujka 2016.
- na iznos od 251.015,60 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. ožujka 2016.
- na iznos od 206.021,30 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. ožujka 2016.
- na iznos od 117.564,81 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. ožujka 2016.

- na iznos od 165.251,14 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. ožujka 2016.
- na iznos od 270.577,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. ožujka 2016.
- na iznos od 116.645,51 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. travnja 2016.
- na iznos od 372.339,80 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. travnja 2016.
- na iznos od 93.476,59 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. travnja 2016.
- na iznos od 251.419,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. travnja 2016.
- na iznos od 206.352,38 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. travnja 2016.
- na iznos od 117.753,74 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. travnja 2016.
- na iznos od 165.516,70 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. travnja 2016.
- na iznos od 271.012,68 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. travnja 2016.
- na iznos od 116.076,98 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 86.495,78 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 30.674,61 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 58.454,35 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 17.079,60 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 31.107,68 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 18.788,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 7.919,80 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 114.888,70 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. lipnja 2016.
- na iznos od 363.703,66 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. lipnja 2016.
- na iznos od 91.421,48 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. lipnja 2016.
- na iznos od 245.587,51 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. lipnja 2016.
- na iznos od 201.566,19 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. lipnja 2016.
- na iznos od 115.022,53 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. lipnja 2016.
- na iznos od 161.677,67 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. lipnja 2016.
- na iznos od 264.726,75 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. lipnja 2016.
- na iznos od 114.330,85 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. srpnja 2016.
- na iznos od 362.552,60 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. srpnja 2016.
- na iznos od 91.131,18 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. srpnja 2016.
- na iznos od 244.810,29 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. srpnja 2016.
- na iznos od 200.928,28 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. srpnja 2016.
- na iznos od 114.658,51 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. srpnja 2016.
- na iznos od 161.166,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. srpnja 2016.
- na iznos od 263.888,95 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. srpnja 2016.
- na iznos od 114.441,15 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 74.559,74 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 27.946,56 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 51.034,94 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 9.191,11 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 27.781,79 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 13.677,44 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 114.753,77 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. rujna 2016.
- na iznos od 364.741,77 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. rujna 2016.
- na iznos od 91.682,43 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. rujna 2016.
- na iznos od 246.288,49 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. rujna 2016.
- na iznos od 202.141,51 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. rujna 2016.
- na iznos od 115.350,84 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. rujna 2016.
- na iznos od 162.139,14 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. rujna 2016.
- na iznos od 264.348,30 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. rujna 2016.

- na iznos od 114.326,37 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. listopada 2016.
- na iznos od 362.925,21 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. listopada 2016.
- na iznos od 91.219,58 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. listopada 2016.
- na iznos od 245.061,88 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. listopada 2016.
- na iznos od 201.134,77 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. listopada 2016.
- na iznos od 114.776,34 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. listopada 2016.
- na iznos od 161.331,63 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. listopada 2016.
- na iznos od 264.160,15 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07. listopada 2016.
- na iznos od 114.298,65 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 11. studenog 2016.
- na iznos od 72.210,93 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 11. studenog 2016.
- na iznos od 27.562,76 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 11. studenog 2016.
- na iznos od 50.148,13 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 11. studenog 2016.
- na iznos od 7.156,46 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 11. studenog 2016.
- na iznos od 27.352,51 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 11. studenog 2016.
- na iznos od 13.084,58 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 11. studenog 2016.
- na iznos od 114.692,46 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. prosinca 2016.
- na iznos od 362.802,01 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. prosinca 2016.
- na iznos od 91.194,84 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. prosinca 2016.
- na iznos od 244.978,70 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. prosinca 2016.
- na iznos od 201.066,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. prosinca 2016.
- na iznos od 114.737,38 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. prosinca 2016.
- na iznos od 161.276,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. prosinca 2016.
- na iznos od 261.351,93 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 05. prosinca 2016.
- na iznos od 114.551,24 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. siječnja 2017.
- na iznos od 363.942,59 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. siječnja 2017.
- na iznos od 91.481,54 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. siječnja 2017.
- na iznos od 245.748,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. siječnja 2017.
- na iznos od 201.698,61 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. siječnja 2017.
- na iznos od 115.098,09 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. siječnja 2017.
- na iznos od 161.783,88 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. siječnja 2017.
- na iznos od 264.900,66 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. siječnja 2017.
- na iznos od 114.974,43 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2017.
- na iznos od 78.551,33 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2017.
- na iznos od 29.328,06 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2017.
- na iznos od 55.149,73 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2017.
- na iznos od 10.206,56 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2017.
- na iznos od 29.602,18 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2017.
- na iznos od 16.476,44 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2017.
- na iznos od 2.263,79 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 01. veljače 2017.,
sve to u roku od 8 dana.

II Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužiteljice VARAŽDINSKA ŽUPANIJA, Varaždin, Franjevački trg 7, OIB: 15877210917 protiv tuženika REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva znanosti i obrazovanja, OIB:49508397045, u iznosu od 146.961,01 kn, zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom na pojedine novčane iznose koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim

društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, kako slijedi:

- na iznos od 5.716,60 kn od 01. veljače 2016.
- na iznos od 6.683,82 kn od 01. veljače 2016.
- na iznos od 6.755,39 kn od 01. veljače 2016.
- na iznos od 11.464,43 kn od 01. veljače 2016.
- na iznos od 5.528,01 kn od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 6.695,60 kn od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 6.575,16 kn od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 11.158,55 kn od 12. svibnja 2016.
- na iznos od 5.271,98 kn od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 6.724,53 kn od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 6.322,69 kn od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 10.730,08 kn od 12. kolovoza 2016.
- na iznos od 5.185,70 kn od 11. studenoga 2016.
- na iznos od 6.683,20 kn od 11. studenoga 2016.
- na iznos od 6.241,10 kn od 11. studenoga 2016.
- na iznos od 10.591,64 kn od 11. studenoga 2016.
- na iznos od 5.182,52 kn od 01. veljače 2017.
- na iznos od 6.609,30 kn od 01. veljače 2017.
- na iznos od 6.244,06 kn od 01. veljače 2017.
- na iznos od 10.596,65 kn od 01. veljače 2017.

Obrazloženje

Tužiteljica je ovome sudu dana 27.9.2016. podnijela protiv tuženika tužbu radi isplate iznosa od 5.568.403,71 kn, te dana 16.5.2017. tužbu radi isplate iznosa od 8.834.537,72 kn (tužba zaprimljena pod brojem spisa P-136/17, koji je radi zajedničkog raspravljanja spojen na ovaj spis, tako da se oba predmeta sada vode pod brojem P-176/16).

U tužbi podnijetoj 27. rujna 2016. (list 1-5 spisa) tužiteljica navodi da je s tuženikom sklopila Sporazume o sufinanciranju troškova najamnina za školske građevine izgrađene po modelu javno-privatnog partnerstva na području Varaždinske županije od 29. svibnja 2013. i to: Sporazum br. 1/2013. za OŠ Radovan, OŠ Bednja, OŠ Maruševac – PŠ Druškovec, OŠ Višnjica i OŠ Podrute –PŠ Završje, Sporazum br. 2/2013 za OŠ Sračinec, OŠ Vidovec, OŠ Cestica, OŠ Vinica i OŠ Kneginec, Sporazum br. 3/2013 za Prvu gimnaziju Varaždin i Drugu gimnaziju Varaždin, Sporazum br. 4/2013 za Gospodarsku školu, Elektrostrojarsku školu, Strojarsku i prometnu školu i Graditeljsku, Prirodoslovnu i Rudarsku školu, Sporazum br. 5/2013. za OŠ Tužno, OŠ Maruševac i OŠ Sveti Đurđ, Sporazum br. 6/2013 za OŠ Trnovec, Sporazum br. 7/2013 za Prvu gimnaziju Varaždin - dogradnja škole, sporazum br. 8/2013 za OŠ Ludbreg, OŠ Šemovec, OŠ Ivanec – PŠ Salinovec i OŠ Varaždinske Toplice.

Člankom 1. navedenih Sporazuma stranke su suglasno utvrdile da je tužiteljica kao javni partner, po ugovornom modelu javno-privatnog partnerstva, na rok od 25-30 godina s privatnim partnerima sklopila u razdoblju od 8.8.2006. do 25.09.2008. ukupno 8 ugovora za izgradnju/dogradnju zgrada škola i izgradnju sportskih dvorana (u daljnjem tekstu: Ugovori). Člankom 3. navedenih Sporazuma Ministarstvo je preuzelo obvezu da u Državnom proračunu Republike Hrvatske svake godine za vrijeme važenja predmetnih Sporazuma osigura sredstva za sufinanciranje troškova najamnine iz Ugovora o dijelu od 55% mjesečne najamnine i da osigurana sredstva uplaćuje tužiteljici. Donošenjem Državnog proračuna Republike Hrvatske

za 2016. vidljivo je kako u istome nisu osigurana sredstva za financiranje ugovornih odnosa. Člankom 8. Sporazuma definirano je da Sporazumi važe za 2013. i traju sve dok traju Ugovori, s time da će se u slučaju raskida Ugovora prije isteka vremena na koje su sklopljeni odredbe Sporazuma primijeniti na naknade i davanja koja će teretiti tužiteljicu kao javnog partnera temeljem pravnih odnosa s privatnim partnerima. Tužiteljica je uputila tuženiku više zahtjeva za plaćanje dijela mjesečne najamnine i to za prosinac 2015., te siječanj, veljaču, ožujak i travanj 2016., no tuženica odbija dobrovoljno podmiriti dospjele iznose s osnova dijela mjesečne najamnine, pa tužiteljica predlaže da sud naloži tuženiku isplatiti dospjeli ukupni iznos od 5.568.403,71 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

U tužbi podnijetoj 16. svibnja 2017. (listovi 392-397 spisa) tužiteljica postavlja tužbeni zahtjev po istoj pravnoj osnovi kao i u ranijoj tužbi, samo za drugo razdoblje, tako da ovdje traži od tuženika plaćanje dijela mjesečne najamnine za mjesece svibanj, lipanj, srpanj, kolovoz, rujan, listopad, studeni i prosinac 2016., odnosno ukupni iznos od 8.834.537,72 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

Nakon provedenog spajanja postupaka, tužiteljica je objedinila oba tužbena zahtjeva, te u podnesku od 4. ožujka 2019. postavila tužbeni zahtjev kojim traži ukupni iznos od 14.402.941,43 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom na pojedine novčane iznose.

U navedenom podnesku, te na ročištu 8. ožujka 2019. punomoćnica tužiteljice pojasnila je da je u sređenom tužbenom zahtjevu ispravno naznačila dva pojedinačna iznosa koja su prvotno u tužbi omaškom bila pogrešno naznačena. Radi se o iznosu od 264.348,30 kn na koji se traži zakonska zatezna kamata od 18. rujna 2016., a koji je ranije u tužbi pogrešno bio naznačen u iznosu od 265.482,35 kn, te o iznosu od 261.351,93 kn na koji se traži zakonska zatezna kamata od 5. prosinca 2016., a koji je ranije u tužbi bio pogrešno naznačen u iznosu od 264.070,48 kn. Navedeni ispravak pojedinačnih iznosa nije utjecao na ukupni zbroj, budući da je tužiteljica otpočetak naznačila ukupni iznos od 14.402.941,43 kn, što je računski ispravan zbroj pojedinačnih iznosa.

U odgovoru na tužbu od 27. prosinca 2017. (listovi 363-364 spisa) tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, potvrđuje točnima činjenice da je tužiteljica s tuženikom sklopila navedene Sporazume u odnosu na navedene škole, ali osporava postojanje obveze podmirjenja sufinanciranja troškova najamnine i plaćanja istih tužiteljici, te obvezu osiguravanja sredstva za financiranje po modelu javno-privatnog partnerstva u Državnom proračunu. To iz razloga što je sklapanjem predmetnih Sporazuma prekršena kogentna odredba čl. 44. Zakona o proračunu, te da su predmetni Sporazumi ništetni u smislu čl. 322. Zakona o obveznim odnosima. Tuženik smatra da iako je u stavku 2. članka 322. Zakona propisano da je ugovor valjan ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, u konkretnom slučaju sklapanje ugovora bez ishoda suglasnosti Vlade i Ministarstva financija zabranjeno je za obje stranke, jer se odredba članka 44. Zakona o proračunu primjenjuje i na jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, što znači da su sve jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave pa tako i tužiteljica morala znati za postojanje obveze traženja suglasnosti, odnosno dobivanja istih. Tuženik ističe da su predmetni Sporazumi zaključeni bez potrebnih suglasnosti i bez ishoda odluke Vlade RH. Sporazumi su zaključeni neposredno temeljem okvirnog programa izgradnje, dogradnje i rekonstrukcije javnih građevina prema ugovornom obliku javno privatnog partnerstva Vlade Republike Hrvatske od 19. travnja 2012. bez ishoda prethodnih suglasnosti Ministarstva financija (uz negativno mišljenje Ministarstva financija) i bez suglasnosti Vlade Republike Hrvatske za dugoročno zaduživanje Ministarstva propisane Zakonom o proračunu i Zakonom

o izvršavanju državnog proračuna Republike Hrvatske, a koji su u vrijeme sklapanja Sporazuma bili na snazi.

Nadalje, tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je u odredbi članka 44. stavka 2. Zakona o proračunu izričito određeno da proračunski korisnici Državnog proračuna mogu preuzeti obveze po ugovorima koji zahtijevaju plaćanje u sljedećim godinama, neovisno o izvoru financiranja, samo uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske, a na prijedlog ministra financija. S obzirom na navedeno Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta 19. prosinca 2012. uputilo Ministarstvu financija prijedlog Odluke Vlade Republike Hrvatske za sufinanciranje troškova najamnina za školske građevine izgrađene po ugovornom obliku javno privatnog partnerstva po ugovorima zaključenima prije travnja 2012. na nadležno postupanje i prosljeđivanje Vladi Republike Hrvatske. Vlada se dopisom od 14. ožujka 2013. očitovala Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta ukazujući kako dostavljeni prijedlog Odluke nije u skladu s odredbama članka 29. stavka 4., 6. i 8. te članka 30. stavka 1. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske, jer nisu dostavljena mišljenja Ministarstva financija, Ministarstva vanjskih i europskih poslova, Ministarstva gospodarstva, Ministarstva regionalnog razvoja i fondova europske unije, Državnog ureda za upravljanje državnom imovinom, Agencije za upravljanje državnom imovinom, Agencije za javno – privatno partnerstvo, Ureda za zakonodavstvo te iskaz o procjeni fiskalnog učinka. Slijedom toga je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta 26. ožujka 2013. zatražilo od Ministarstva financija prethodnu suglasnost na prijedlog Odluke o sufinanciranju troškova najamnina školske građevine izgrađene po ugovornom obliku javno privatnog partnerstva zaključenim prije travnja 2012. u ukupnom iznosu od 471.102.539,39 kn, za razdoblje od 2014. do 2038. od čega za Varaždinsku županiju iznos od 357.720.039,08 kn. Ministarstvo financija se dopisom od 8. svibnja 2013. očitovalo da ne podržava donošenje predmetnog prijedloga Odluke o sufinanciranju troškova najamnina školske građevine izgrađene po ugovornom obliku javno privatnog partnerstva zaključenim prije travnja 2012. kojim bi se iz Državnog proračuna sufinancirali troškovi najamnina za cijelo vrijeme primjene sklopljenih Ugovora o javno privatnom partnerstvu. Međutim, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta je 29. svibnja 2013. kako s tužiteljicom, tako i s Koprivničko-križevačkom županijom te Gradom Koprivnicom, zaključio ukupno 9 sporazuma o sufinanciranju troškova najamnina. Kada su uočeni problemi s podmirenjem preuzetih obveza Ministarstvo znanosti i obrazovanja obratilo se dopisom od 18. ožujka 2016. Ministarstvu financija kao tijelu nadležnom za tumačenje odredbi Zakona o državnom proračunu i Zakona o izvršavanju državnog proračuna radi davanja mišljenja da li je u postupku preuzimanja obveza plaćanja najamnina po Sporazumima o javno privatnom partnerstvu sklopljenim temeljem Okvirnog programa izgradnje, dogradnje i rekonstrukcije javnih građevina prema ugovornom obliku javno privatnog partnerstva Vlade Republike Hrvatske od 19. travnja 2012., poštivan propisani postupak, odnosno jesu li predmetne obveze preuzete na pravno ispravan način. Ministarstvo financija je u svom očitovanju od 11. svibnja 2016. navelo da su naprijed opisanim Ugovorima prekršene kogentne odredbe članka 44. Zakona o proračunu, pa su time Sporazumi u smislu čl. 322. Zakona o obveznim odnosima, ništetni. Iako je u stavku 2. čl. 322. Zakona o obveznim odnosima propisano da je ugovor valjan ako je sklapanje istog zabranjeno samo jednoj strani, Ministarstvo financija smatra da je u konkretnom slučaju sklapanje ugovora bez ishođenja suglasnosti Vlade Republike Hrvatske ili ministra financija zabranjeno za obje strane jer se odredba članka 44. Zakona o proračunu primjenjuje i na jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, što znači da su i sve jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave morale znati za postojanje obveze traženja suglasnosti. S obzirom na sve navedeno, tuženik smatra da tužiteljica nema pravne osnove tražiti isplatu utuženog iznosa, pa predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije.

Tijekom postupka proveden je dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu i to u dokumentaciju uz tužbu od 10. lipnja 2016. (list 6-357), dokumentaciju uz odgovor na tužbu od 27. prosinca 2017. (list 365-380), dokumentaciju uz tužbu od 15. svibnja 2017. (cijeli svežanj 3 spisa, cijeli svežanj 4 i dio svežnja 5), zahtjeve za plaćanje koji se nalaze u crvenom registratoru koji čini sastavni dio spisa, te je provedeno financijsko-knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Kseniji Špoljarić - nalaz i mišljenje od 12. studenog 2018. s prilogima (list 999-1426), te dodatna dokumentacija uz nalaz (list 1435-1566).

Daljnjih dokaznih prijedloga nije bilo.

Tužiteljica je prije podnošenja tužbi protiv tuženika postupila po čl. 186.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/2013, 89/2014, u daljnjem tekstu skraćeno: ZPP), te je podnijela zahtjeve za mirno rješenje spora od 10.6.2016., odnosno od 25.1.2017., o kojima nije odlučeno u roku od 3 mjeseca, te je tužiteljica ovlaštena podnijeti predmetne tužbe.

Nesporno je između stranaka da su stranke sklopile predmetne Sporazume o sufinanciranju troškova najamnina za školske građevine izgrađene po modelu javno-privatnog partnerstva na području Varaždinske županije od 29. svibnja 2013. za navedene škole, te da za zaključenje ovih Sporazuma tuženik nije dobio suglasnost Vlade iz čl. 44. st. 2. Zakona o proračunu.

Sporno je jesu li predmetni Sporazumi valjani, te posljedično tome ima li tužiteljica pravo na utužene iznose sufinanciranja temeljem predmetnih Sporazuma, a s obzirom na odredbe čl. 44. Zakona o proračunu, te čl. 322. Zakona o obveznim odnosima.

Na temelju provedenih dokaza, te podvodeći činjenice konkretnog slučaja pod relevantne zakonske odredbe, ovaj sud je utvrdio da postoji obveza tuženika na sufinanciranje temeljem zaključenih Sporazuma, za utuženo razdoblje, u iznosu od 14.255.980,42 kn, iz razloga kako slijedi u nastavku obrazloženja.

U odnosu na pravnu osnovu tužbenog zahtjeva

Člankom 44. stavak 2. Zakona o proračunu („Narodne novine“ broj 87/2008, 109/2007, 136/2012) propisano je da proračunski korisnici državnog proračuna mogu preuzeti obveze po ugovorima koji zahtijevaju plaćanje u sljedećim godinama neovisno o izvoru financiranja samo uz suglasnost Vlade, a na prijedlog ministra financija. Stavkom 6. propisano je da se odredbe ovog članka na odgovarajući način primjenjuju na jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Člankom 322. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, dalje u tekstu skraćeno: ZOO) propisano je da je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Stavkom 2. istog članka propisano je da ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu, snosit će odgovarajuće posljedice.

Uvidom u Sporazume o sufinanciranju troškova najamnina za školske građevine izgrađene po modelu javno-privatnog partnerstva na području Varaždinske županije od 29. svibnja 2013. utvrđeno je da se navedenim Sporazumom tuženik obvezao, u skladu s propisima o proračunu, u državnom proračunu svake godine za vrijeme važenja ovog Sporazuma, osigurati sredstva za sufinanciranje troškova najamnina iz Ugovora u dijelu od 55% i uplaćivati ih tužiteljici na temelju poziva za plaćanje s preslikom računa privatnog partnera i izvješćem o izvršenju provjere, nadzora i usklađenja iznosa, sukladno mehanizmu plaćanja, primjenom korektivnih faktora i standarda isporučenih usluga (čl. 3. i čl. 4. Sporazuma). Trajanje Sporazuma regulirano je odredbom članaka 8. Sporazuma, prema kojoj odredbi Sporazumi važe za 2013. godinu i traju sve dok traje Ugovor, a u slučaju raskida ugovora prije isteka vremena na koje je sklopljen, odredbe Sporazuma se primjenjuju na sve naknade i davanja koje budu teretile tužiteljicu kao javnog partnera temeljem pravnog odnosa s privatnim partnerom.

Uvidom u Registar proračunskih i izvanproračunskih korisnika za 2013. godinu („Narodne novine“ broj 60/12) sud je utvrdio da je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta proračunski korisnik državnog proračuna, dok tužiteljica nije proračunski korisnik državnog proračuna.

Prema tome navedeni Sporazumi predstavljaju ugovore kojima je proračunski korisnik državnog proračuna preuzeo obveze koje zahtijevaju plaćanje u slijedećim godinama, pa je sukladno odredbi članka 44. stavak 2. Zakona o proračunu tuženik obveze po Sporazumu mogao preuzeti samo uz suglasnost Vlade, a na prijedlog ministra financija.

Iz dopisa Ministarstva financija Klasa: 602-01/13-01/01, Ur. br.: 513-05-01-13-5 od 8. svibnja 2013. (list 375 spisa) proizlazi da Ministarstvo financija ne podržavaju donošenje Prijedloga odluke o sufinanciranju troškova najamnine školske građevine izgrađene po ugovornom obliku javno privatnog partnerstva zaključenim prije travnja 2012. kojim bi se iz državnog proračuna sufinancirali troškovi najamnine za cijelo vrijeme primjene sklopljenih ugovora o javno privatnom partnerstvu. Prema tome tuženik nedvojbeno nije dobio suglasnost Vlade iz čl. 44. st. 2. Zakona o proračunu.

S druge strane tužiteljica, koja nije proračunski korisnik državnog proračuna, niti je Sporazumima preuzimala bilo kakve obveze koje zahtijevaju plaćanje u slijedećim godinama, po stavu ovoga suda nije imala dužnost pribavljati suglasnost Vlade – niti za sebe niti za Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta.

Odredbe čl. 44. Zakona o proračunu na odgovarajući se način primjenjuju na jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, što znači da u slučajevima kada proračunski korisnici tih jedinica žele preuzeti obveze po ugovorima koji zahtijevaju plaćanje u slijedećim godinama dužni su pribaviti suglasnost nadležnog izvršnog tijela svoje jedinice (načelnika, gradonačelnika ili župana).

Čak i kad bi se prihvatila argumentacija tuženika i Ministarstva financija da su jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužne prema čl. 44. st. 2. Zakona o proračunu pribaviti suglasnost Vlade u slučaju preuzimanja obveza po ugovorima koji zahtijevaju plaćanje u slijedećim godinama, tužiteljica ne bi imala obvezu traženja suglasnosti za

sklapanje predmetnih Sporazuma, budući da nije preuzela niti jednu obvezu koja bi zahtijevala plaćanje u slijedećim godinama.

Tužiteljica ne može i niti je mogla tražiti suglasnost Vlade (i ministra financija) u ime Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, niti je bila dužna ispitivati i istraživati ima li Ministarstvo znanosti obrazovanja i sporta, prilikom sklapanja Sporazuma potrebne suglasnosti Vlade i ministra financija. Naime, upravo je ministar taj koji predstavlja ministarstvo i upravlja njegovim radom te, između ostalog, provodi utvrđenu politiku Vlade i brine o zakonitom i pravodobnom izvršavanju zakona i drugih propisa, pa tužiteljica u situaciji kada ugovor – predmetne Sporazume potpisuje nadležni ministar nije imala nikakvog razloga za sumnju ili nepovjerenje da radnje poduzete od strane Ministarstva znanosti obrazovanja i sporta nisu poduzete u skladu sa zakonom i zakonom predviđenom procedurom.

Na temelju navedenog sud zaključuje da je sklapanje Sporazuma od 29. svibnja 2013., bez suglasnosti Vlade, u konkretnom slučaju, zabranjeno samo tuženiku, kao proračunskom korisniku državnog proračuna koji preuzima obveze po ugovoru koji zahtijeva plaćanje u sljedećim godinama, a nije zabranjeno tužiteljici, jer osim što ona nije proračunski korisnik državnog proračuna, nije niti predmetnim Sporazumima od 29. svibnja 2013. preuzela bilo kakve obveze plaćanja.

Temeljem navedenoga predmetni Sporazumi su valjani primjenom čl. 322. stavak 2. ZOO-a, te je tuženik dužan podmiriti obveze sufinanciranja koje je preuzeo predmetnim Sporazumima. Eventualne zakonske posljedice može snositi jedino tuženik kao proračunski korisnik koji je preuzeo obveze po ugovorima koji zahtijevaju plaćanje u slijedećim godinama bez suglasnosti Vlade.

U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva

Radi utvrđenja ispravnosti obračuna visine iznosa sufinanciranja tuženika za troškove najamnine temeljem predmetnih Sporazuma o sufinanciranju troškova najamnine za utuženo razdoblje od prosinca 2015. do prosinca 2016. (uključujući navedene mjesece), provedeno je financijsko knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Kseniji Špoljarić iz BIRO PLUS d.o.o. Čakovec.

Stalna sudska vještakinja Ksenija Špoljarić dostavila je pisani nalaz i mišljenje od 12. studenog 2018. (list 999-1279 spisa), koji je proslijeđen strankama na očitovanje, te se tužiteljica očitovala na nalaz i mišljenje u podnesku od 3. prosinca 2018. (listovi 1567-1571 spisa - 8. svežanj), a tuženik u podnesku od 28. prosinca 2018. (listovi 1648-1649 spisa - 9. svežanj), te su oba podneska proslijeđena vještakinji. Nakon toga je vještakinja dostavila svoje očitovanje na iznesene primjedbe stranaka od 14. veljače 2019. (listovi 1655-1658 spisa), te je usmeno iznijela svoj nalaz i mišljenje na ročištu 8. ožujka 2019.

U pisanom nalazu i mišljenju stalna sudska vještakinja Ksenija Špoljarić u bitnom je iznijela da je na okolnost ispravnosti obračuna visine iznosa sufinanciranja tuženika za troškove najamnina temeljem predmetnih Sporazuma o sufinanciranju za utuženo razdoblje od prosinca 2015. do prosinca 2016. (uključujući i navedene mjesece) u bitnome utvrdila sljedeće činjenice:

- da je ukupno predmetnim Sporazumima o sufinanciranju troškova najamnina za školske građevine na području Varaždinske županije naveden fiksni iznos godišnje

najamnine bez PDV od 24.856.994,76 kn, odnosno godišnja obveza tuženika za najam (a u koji nije uključena korekcija cijene najma prema Ugovorima) od 13.671.347,1 kn (55%) bez PDV-a, što mjesečno iznosi 1.139.278,93 kn bez PDV-a;

- da je sastavni dio svakog Sporazuma Ugovor o izgradnji i/ili dogradnji škola sklopljen između tužiteljice (kao naručitelja) i jednog od privatnih partnera (Meteor-privatno partnerstvo d.o.o., Privatno partnerstvo meteor grupa-Hidroing-Mipcro d.o.o., T.P.N. Varaždin i T.P.N. Graberje d.o.o. (kao izvođača);
- da je temeljem sklopljenih Ugovora o dogradnji i/ili izgradnji školskih građevina tužiteljica za analizirano (utuženo) razdoblje od prosinca 2015. do prosinca 2016. (uključujući i navedene mjesece) od privatnih partnera zaprimila ukupno 325 računa za mjesečni najam (uz korekcije zbog promjena uvjeta na tržištu), 40 odobrenja za razlike kamata i 100 obračuna razlika kamata, na ukupan iznos od 26.187.166,41 kn;
- da je tužiteljica tuženiku za utuženo razdoblje uputila 104 zahtjeva za plaćanje sufinanciranja troškova najamnina u dijelu od 55%, u ukupnom iznosu od 14.402.941,43 kn (koji iznos je obuhvaćen sređenim tužbenim zahtjevom u ovom predmetu);
- da je iznos od 14.402.941,43 kn dobiven tako da se iznos ugovorene najamnine od 14.810.625,97 kn uvećan za PDV od 28.880.588,49, te za iznos od 1.491.138,14 kn na ime korekcije ugovorene najamnine zbog promjene uvjeta na tržištu (indeks potrošačkih cijena i usklađenje deviznog tečaja), umanjio za razliku između ugovorenih i plaćenih kamata u iznosu od -4.779.411,07 kn – prikazano u tabeli 19 nalaza;
- da je matematičkom provjerom računa privatnih partnera ispostavljenih tužiteljici i iznosa sufinanciranja sadržanog u zahtjevima tužiteljice utvrđeno da korekcija ugovorene najamnine zbog promjena kamatne stope u računima privatnih partnera ispostavljenih tužiteljici, pa posljedično i korekcija ugovorene najamnine zbog promjene kamatne stope u zahtjevima tužiteljice iskazana u manjem iznosu za 146.961,01 kn u odnosu na Sporazume br. 3/2013, 4/2013, 6/2013 i 7/2013 - to zato jer je u zahtjevima tužiteljice korekcija zbog promjene kamatne stope iskazana u iznosu od -5.974.263,84 kn (4.779.411,07 kn + PDV), a nalazom je utvrđeno da bi navedena korekcija trebala iznositi -6.121.224,85 kn (4.896.979,88 + PDV);
- da bi prema tome ukupna tražbina tužiteljice prema tuženiku s osnova sufinanciranja troškova najamnina za utuženo razdoblje iznosila 14.253.980,21 kn, od čega se iznos od 14.810.625,97 kn odnosi na ugovorenu najamninu, iznos od 1.491.138,14 kn na korekciju ugovorene najamnine zbog promjena uvjeta na tržištu, iznos od -4.896.979,88 kn na razliku između ugovorenih i plaćenih kamata, te iznos od 2.851.196,22 kn na obračunati PDV – prikazano u tabeli 21 nalaza);
- da je zbrajanjem pojedinačnih mjesečnih iznosa naznačenih tužbenim zahtjevom utvrđeno da ukupno iznose 14.406.794,23 kn, iako je tužiteljica naznačila ukupni iznos koji traži od 14.402.941,43 kn, u pojedinačnim mjesečnim iznosima nije uračunala umanjjenja u odnosu na dva zahtjeva i to: u odnosu na zahtjev za plaćanje troškova najamnine za mjesec srpanj 2016. u iznosu od 265.482,35 kn nije oduzeto umanjjenje za 1.134,05 kn prema kojemu bi taj zahtjev trebao iznositi 264.348,30 kn, te u odnosu na zahtjev za mjesec listopad 2016. u iznosu od 264.070,48 kn nije oduzeto umanjjenje za iznos od 2.718,55 kn prema kojemu bi taj zahtjev trebao iznositi 261.351,93 kn.

Primjedbe tužiteljice na pisani nalaz i mišljenje vještaka (sadržane u podnesku od 30.11.2018) odnose se na dio nalaza u kojemu je stalna sudska vještakinja utvrdila da je korekcija ugovorene najamnine zbog promjena kamatne stope u računima poslovnih partnera ispostavljenih tužitelju, te posljedično i korekcija ugovorene najamnine zbog promjene kamatne stope u zahtjevima tužitelja, iskazana u manjem iznosu za 146.961,01 kn, jer da vještakinja nije pojasnila koja metoda matematičke provjere je pritom korištena. Tužiteljica je još navela da je iz dostavljenih ugovorenih otplatnih planova privatnih partnera vidljivo da se primjenjuje konformna metoda obračuna kamata, te da je tužiteljica ispravno obračunala korekcije u skladu s kreditima kojima je financirana izgradnja školskih građevina sukladno zaključenim ugovorima vezanim uz predmetne Sporazume.

Primjedbe tuženika na pisani nalaz i mišljenje vještaka (sadržane su u podnesku od 20.12.2018.) u bitnome se odnose na obračun kamata u korigiranim otplatnim planovima, te pravo na zakonske zatezne kamate.

Stalna sudska vještakinja dala je dodatno pojašnjenje i očitovala se na primjedbe stranaka u pisanom očitovanju od 14.2.2019. (listovi 1655-1658 spisa). Navela je da se po njezinom stavu u konkretnom slučaju ima primijeniti obračun kamata primjenom proporcionalne metode, te da konformni kamatnjak nije primjenjiv za ovaj slučaj, jer da to proizlazi iz odredbe čl. 8.4. Ugovora o dogradnji škola

Tužiteljica je u podnesku od 4.3.2019. (listovi 1660-1662) iznijela svoj pravni stav da se u konkretnom slučaju treba primijeniti konformna metoda obračuna kamata iz razloga što se takva metoda primjenjuje u otplatnim planovima privatnih partnera. Ako privatni partneri financijskim institucijama, u okviru svoje ugovorne obveze, plaćaju uz primjenu konformnog kamatnjaka, logično je i da javni partner za te usluge privatnom partneru plaća najamninu koja se korigira zbog promjena kamatne stope po istoj metodi. Tužiteljica smatra da je ispravno obračunala korekcije ugovorene najamnine u skladu s kreditima kojima je financirana izgradnja školskih građevina sukladno Ugovorima vezanim uz Sporazume br. 3/2013, 4/2013, 6/2013 i 7/2013. Svako drukčije tumačenje ovog pitanja koje bi značilo primjenu druge metode obračuna kamata, osim konformne, dovelo bi do neravnoteže odnosa strana iz ugovora, bilo bi suprotno svrsi Ugovora o pravičnom odnosu uzajamnih činidaba i time suprotno odredbi čl. 319. st. 2. i čl. 321. st. 2. ZOO-a, kao i samom načelu jednake vrijednosti činidaba iz čl. 7. ZOO-a.

Na ročištu 8. ožujka 2019. vještakinja se dodatno očitovala na primjedbu tužiteljice i navela je da metoda obračuna kamata nije isključivo jedini razlog zbog kojeg je nalazom utvrđena viša korekcija za ugovorenu kamatnu stopu, već da pored toga razlog leži i u činjenici što su privatni partneri uz početno sklopljene ugovore o dogradnji škola iskazali obvezu za kamatu u slučaju otplate na rate, a za razdoblje obuhvaćeno tužbenim zahtjevom uz zahtjeve za plaćanje dostavili su otplatne planove za otplatu u anuitetima. Vještakinja je pojasnila da je obračun koji je prikazala kroz svoj nalaz temeljila na prvotnom otplatnom planu privatnih partnera u kojima je iskazana otplata na rate, a ne u anuitetima, te primjenom ugovorne odredbe o načinu obračuna kamata iz čl. 8.4. Ugovora o dogradnji škola, gdje je predviđena proporcionalna metoda obračuna. Dodala je da su u odnosu na Sporazume 1, 2, 5 i 8 privatni partneri obračunali kamate istom metodom kao što je i ona to prikazala u nalazu u odnosu na Sporazume 3., 4., 6. i 7.

S obzirom na pravni stav tužiteljice o primjeni konformne metode obračuna, te s obzirom na pristup i pojašnjenje stalne sudske vještakinje o primjeni proporcionalne metode obračuna, u konkretnom slučaju prosudba o ispravnosti izračuna ugovorene najamnine koju tužiteljica prema ugovorima mora platiti privatnim partnerima, te posljedično tome koji iznos treba sufinancirati tuženik, ovisi o zauzimanju stava o metodi obračuna kamata.

Obračun kamate dijeli se na dva načina –jednostavan i složen. Jednostavan kamatni račun poznat je pod imenom proporcionalna metoda, a složeni kamatni račun pod imenom konformna metoda. Suštinska razlika između proporcionalne i konformne metode je što se proporcionalna primjenjuje kao jednostavna kamatna stopa, dok se konformna primjenjuje kao složena, kada se kamata pribraja glavnici, odnosno „kamata na kamatu”.

Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005) regulirao je ugovorne i zatezne kamate u odredbama čl. 26. do 31. (ove odredbe su u primjeni od 1.1.2008.), te je preuzeo načelo zabrane anatocizma koje onemogućava naplaćivanje kamata na kamatu. Ovakav obračun nije dozvoljen niti za ugovorne, niti za zatezne kamate. U tom smislu ništetna je odredba ugovora kojom se predviđa da će na kamate, kad dospiju na naplatu, početi teći kamate ako ne budu isplaćene.

U konkretnom slučaju, po stavu ovoga suda, pravilno je stalna sudska vještakinja primijenila proporcionalnu metodu obračuna ugovornih kamata i to iz razloga jer bi konformni način obračuna mogao dovesti do obračunavanja kamate na kamatu, što je nedopušteno u smislu čl. 27. st. 1. ZOO-a.

Pravni stav tužiteljice o tome da se konformna metoda obračuna u odnosu između tužiteljice i tuženika treba primijeniti iz razloga što se takva metoda primjenjuje u otplatnim planovima privatnih partnera (očigledno pri tome misli na plaćanja koja su privatni partneri imali prema financijskim institucijama u okviru svoje ugovorne obveze prema tužiteljici), nije prihvatljiv. To osim iz razloga nedopuštenosti obračunavanja kamate na kamatu i iz razloga što pravni odnos između privatnih partnera i tužiteljice, temeljem sklopljenih Ugovora o dogradnji škola, nije u tom dijelu od utjecaja na pravni odnos između tužiteljice i tuženika, koji su svoj ugovorni odnos regulirali predmetnim Sporazumima. Člankom 4. predmetnih Sporazuma tužiteljica je preuzela obvezu izvršiti provjeru, nadzor i usklađenje računa primljenih od privatnih partnera, u svemu prema Ugovoru, propisima i općim aktima, te tek potom dostaviti tuženiku poziv za plaćanje dijela od 55% mjesečne najamnine. U okviru ove ugovorne obveze tužiteljice je upravo i obveza korekcije ugovorene najamnine zbog promjene kamatne stope, pri čemu je tužiteljica trebala voditi brigu da je jedina dopuštena metoda obračuna proporcionalna metoda, te voditi računa o tome da je u Ugovorima predviđena otplata na rate, a ne u anuitetima.

Stalna sudska vještakinja je u okviru svog nalaza detaljno prikazala analizu ispravnosti obračuna visine iznosa sufinanciranja tuženika za troškove najamnina temeljem svakog pojedinog Sporazuma na koji se odnosi tužbeni zahtjev, u okviru čega je analizirala odredbe Sporazuma, zahtjeve tužiteljice upućenih tuženiku za sufinanciranje 55% troškova najamnine po svakom Sporazumu, dokumentaciju upućenu tuženiku uz svaki pojedini zahtjev tužiteljice, izvršila je matematičke provjere iznosa sufinanciranja sadržanih u zahtjevima tužiteljice u dijelu koji se odnosi na: a) ugovorenu najamninu, b) korekciju ugovorene najamnine zbog promjena uvjeta na tržištu, c) korekciju ugovorene najamnine zbog oscilacije početno ugovorenih kamatnih stopa i promjena uvjeta na tržištu, d) korekciju ugovorene najamnine

uslijed promjena početno ugovorene kamatne stope. Osim toga vještakinja je u odnosu na sporne Sporazume br. 3/2013, 4/2013, 6/2013 i 7/2013 izradila otplatne planove prema odredbama svakog pojedinog Ugovora o dogradnji škola i to početne otplatne planove i otplatne planove s kamatnim stopama važećim u analiziranom razdoblju.

Analizirajući nalaz vještakinje sud je zaključio da je ona svoju analizu i obračune temeljila na relevantnim odredbama Ugovora o dogradnji škola koje je tužiteljica sklopila s privatnim partnerima, te odredbama predmetnih Sporazuma, naročito u spornom dijelu koji se odnosi na korekcije ugovorene najamnine uslijed promjena početno ugovorene kamatne stope u odnosu na sporne Sporazume br. 3/2013, 4/2013, 6/2013 i 7/2013, gdje je vještakinja vodila računa o ugovorenim kamatnim stopama, te o kamatnim stopama važećima u analiziranom razdoblju, pri čemu je primjenjivala proporcionalnu metoda obračuna (koja je za konkretni slučaj jedina pravilna i dopuštena primjenom relevantnih odredbi ZOO-a). Stoga je sud nalaz i mišljenje vještakinje u cijelosti prihvatio kao stručnog i pravilnog.

Na temelju navedenoga sud je utvrdio da ukupna tražbina tužiteljice prema tuženiku s osnova sufinanciranja troškova najamnina za utuženo razdoblje iznosi 14.253.980,21 kn, a ne utuženih 14.402.941,43 kn, budući da je tužiteljica prilikom podnošenja zahtjeva tuženiku za sufinanciranje u odnosu na Sporazume broj 3/2013., 4/2013., 6/2013. i 7/2013. trebala izvršiti korekciju ugovorene najamnine zbog promjene kamatne stope za dodatnih 146.961,01 kn, odnosno sufinanciranje tuženika bi trebalo biti manje za navedeni iznos. To zato jer je u zahtjevima tužiteljice korekcija zbog promjene kamatne stope iskazana u iznosu od - 5.974.263,84 kn (4.779.411,07 kn + PDV), a nalazom je, zbog ranije obrazloženih razloga oko obračuna kamata, utvrđeno da bi navedena korekcija trebala iznositi -6.121.224,85 kn (4.896.979,88 + PDV).

Stoga je pod točkom I izreke sud naložio tuženiku isplatiti tužiteljici ukupni iznos od 14.253.980,21 kn na ime sufinanciranja troškova najamnina za školske građevine izgrađene po modelu javno-privatnog partnerstva na području Varaždinske županije, temeljem predmetnih Sporazuma od 29. svibnja 2013. za utuženo razdoblje od prosinca 2015. do prosinca 2016. (uključujući navedene mjesece), na koji iznos teku zakonske zatezne kamate temeljem čl. 29. st. 1. vezano uz čl. 183. ZOO-a, od dospijeća svakog pojedinačnog iznosa prema pojedinačnim zahtjevima upućenima tuženiku od strane tužiteljice po svakom pojedinom Sporazumu, a po stopi temeljem čl. 29. st. 2. ZOO-a.

Pod točkom II izreke odbijen je kao neosnovan previše zatraženi iznos od 146.961,01 kn, zajedno sa pripadajućom zatraženom zateznom kamatom.

Odluku o troškovima postupka sud nije donosio, budući da odbijeni dio tužbenog zahtjeva predstavlja razmjerno neznatni dio u pogledu kojega nisu nastali posebni troškovi, u smislu čl. 154. st. 3. ZPP-a, a tužiteljica naknadu troškova nije tražila.

U Varaždinu 15. travnja 2019.

Sudac:

Marija Levanić-Škerbić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana kada je održano ročište na kojemu je presuda objavljena, u 3 primjerka, putem ovog suda, s time da o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA:

1. tužitelj- VARAŽDINSKA ŽUPANIJA, Varaždin, Franjevački trg 7
2. za tuženika- ŽDO Varaždin, Građansko upravni odjel

Broj zapisa: **1788a-57de4**

Kontrolni broj: **01f7d-a3b59-3e83b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIJA LEVANIĆ-ŠKERBIĆ, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.